

[Udenrigsministeren.]

at selv i en tidligere Periode af mit Liv, hvor det ærede Medlem var endnu yngre, end han er nu, anvendte jeg saa vidt muligt den tilsvarende Fremgangsmaade over for andre, men det behøver vi maaske ikke at fordybe os i her. Jeg forstaar altsaa, at det, man har tænkt paa, ikke har været en Indskriden af retslig Karakter over for de paa-gældende med Undersøgelse af, hvorfra den ene og den anden Meddelelse var kommet. Men, hvis det ærede Medlem tænker paa en Indskriden i den Forstand, at jeg over for den paa-gældende Forhandlingsdelegation ved første Lejlighed meget stærkt indskærper Nødvendigheden af at overholde den Tavshedspligt, som Deltagerne i Forhandlingerne har, saa skal jeg naturligvis være fuldstændig rede dertil. Med Hensyn til Meddelelse her til Rigsdagen da er, saa hurtigt som Rigsdagen overhovedet kom sammen og umiddelbart efter, at de paa-gældende Udtalelser var kommet til min Kundskab, fuld og indgaaende Besked blevet givet det udenrigspolitiske Nævn, som er Rigsdagens paa Forhaand givne Repræsentation til Behandling af Spørgsmaal af den Karakter. Men, som sagt: jeg vil til enhver Tid være rede til at udstrække disse Meddelelser ogsaa til de to Finansudvalg.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Ved min Udtalelse tænkte jeg paa den højtærede Udenrigsministers Stilling, da han tidligere var Minister, nemlig som Forsvarsminister i 1919, hvor den højtærede Minister saa sandelig i en bestemt Sag ikke viste den Blidhed og Glæde, som nu præger ham.

Men jeg vil gerne sige til den højtærede Udenrigsminister, at det forekommer mig, at der er to Ting, der maa indskræpes. Det maa ikke blot indskræpes, at Meddelelser naturligvis ikke kan gives, saaledes som sket er. Men det maa i Sandhed ogsaa indskræpes efter den Erklæring, den højtærede Udenrigsminister er kommet med her i Dag, at der, hvor Delegationsforhandlere skal give Besked videre til deres Omraade—hvad naturligvis kan være nødvendigt, og hvad jo ogsaa maa være en Forudsætning—, at dér maa den Besked, der gives, være rigtig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Folkeskolen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2477; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1676).

Sagen sattes til Forhandling.

Vilhelm Rasmussen: Da denne Sag to Gange før har været til Behandling i dette høje Ting, mener jeg, at det vilde være ganske urimeligt, om jeg nu holdt en lang Tale om Forslagets almindelige Indhold.

Som ærede Medlemmer ved, findes der i Betænkningen fra det Udvalg, der var nedsat i forrige Samling, en Række Ændringsforslag, der blev stillet af den daværende højtærede Undervisningsminister. Imidlertid forhindrer Forretningsordenen mig i at give det høje Ting Meddelelse direkte om disse Ændringsforslag. Jeg maa derfor indskrænke mig til at henvise Tingets Medlemmer til den Betænkning, der blev afgivet sidste Aar i April Maaned, og i hvilken der er en udførlig Forklaring af hvert enkelt af Ændringsforslagene. Derfor indskrænker jeg mig til her at udtrykke min Glæde over, at den højtærede nuværende Undervisningsminister har optaget alle disse Ændringsforslag i Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg anser alle disse Ændringsforslag for meget betydningsfulde Forbedringer af Forslaget. I øvrigt vil jeg indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at udtale Haabet om, at det maa lykkes den højtærede Undervisningsminister at gennemføre en god Lov om Forbedringer i den danske Folkeskole.

Arnth Jensen: Det Lovforslag, som vi i Dag skal behandle, er jo kendt fra tidligere Samlinger. Det blev forelagt i Samlingerne 1933—34 og 1934—35, og der blev afgivet Betænkning i Foraaret 1935 uden paafølgende anden Behandling. Lovforslaget fremtræder da ogsaa nu i væsentlig samme Skikkelse som den, Regeringspartierne dengang blev enige om.

I den Betænkning, som blev afgivet,